

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Kranjski dež. zbor.

Zadnje dni sta se »Edinost« in »Slovenec« bavila s kranjskim dež. zborom. »Edinost« je pri svojem razmišljanju prišla do zaključka, da je klerikalna obstrukcija v dež. zboru škodljiva tudi z vseslovenskega stališča. »Slovenec« pa je seveda zagovarjal obstrukcijo in se povzpela celo do čudovite trditve, da je klerikalna obstrukcija iz ozirov na slovenske težnje in smotre le velike koristi.

Da bi mogel »Slovenec« to svojo gorostasno trditev utemeljevati, je naslikal hudiča na steno, velikega pošastnega hudiča, kateremu se pa vendar že od daleč pozna, da je le strašilo za politične otroke. Ta hudič je — nemška stranka na Kranjskem.

»Slovenec« se sanja, da je nemška stranka prišla pred 8. leti v deželni zbor in krmilo in da od tedaj gospodari v deželni zboru kakor hoče. O tem pa »Slovenec« ničesar ne ve, da je bila nemška stranka tudi pred letom 1895. »na krmilu« in da je dotodanja zveza klerikalcev z Nemci bila v narodnem oziru vse drugačnega pomena, kakor je sedanja zveza narodno-napredne stranke z Nemci. Ta liberalna zveza, ki klerikalce tako peče, ni naše stranke čisto nič ovirala pri delu za slovenske narodne koristi. Od l. 1895. naprej, kar je bila sklenjena ta zveza, je narodno-napredna stranka v deželni zboru sprožila in dognala mnogo važnih narodnih akcij; vzlic tej zvezi so po zaslugi narodno-napredne stranke tudi v teh letih mnogo izvenkranjska slovenska stremeljenja našla odmev v deželni zboru zopet po zaslugi napredne stranke, med tem ko so klerikalci igrali ves ta čas vlogo mutastih statistov, če že niso naravnost odrekli svoje podpore.

»Slovenec« trdi, da je v sled omenjene zveze samo napredna stranka Nemcem popuščala, nemška stranka pa ni dala ne ene koncesije. To nemško strašilo, s katerim operira »Slovenec«, je v sredi votlo, od kraja pa ga nič ni. Živih ne spravimo Nemcev v grob, to je čisto gotovo, a da se Nemci vzdržujejo in gibljejo, ni naša »zasluga«. Kar imajo Nemci, za to se imajo zahvaliti vladi in pa samim sebi in tega jim ne moremo vzeti. V opravičevanje klerikalne obstrukcije pravi »Slovenec«, da hočejo klerikalci prisiliti večino deželnega zbora, privoliti v premembo volilnega reda, pripomoči, da se izvrši evolucija, ki naj bi seveda klerikalcem pomogla do oblasti v deželi.

O tej stvari smo že tolikrat razpravljali, da je pač ni treba vnovič pogrevati. Le eno povemo »Slovenec«: Kranjski klerikalci so premalenkostna stranka, da bi mogli provzročiti splošen prevrat v državi in kranjska dežela je premajhna in preneznatna, da bi zamogla provzročiti tako evolucijo, o kakršni sanjata dr. Krek in dr. Šusterčič. To mora vendar tudi

To je trditev, ki nima prav nobene opore. »Zveza« sploh ni naložila ne eni ne drugi stranki dolžnosti, da v čemerkoli »popuščaa«. Vsaka stranka ima svojo voljo in v zgodilo se je dostikrat, da so Nemci v zadnjih letih glasovali vzlic »zvezi« s klerikalci in proti napredni stranki in da so pri državnozbornih volitvah šli Nemci vzlic zvezi v boj proti naprednim kandidatom in za klerikalne kandidate.

»Slovenec« popisovanje nemškega hudiča je pa naravnost otročje tam, kjer se sklicuje na to, da kranjska hranilnica, industrialna družba in trboveljska družba nastavlja samo Nemce. Dokler bodo Nemci te zavode imeli v rokah, nastavljali bodo vedno svoje ljudi in toliko ni zanje ves deželni zbor vreden kakor da morejo v svojih zavodih nastavlja Nemce. Sicer pa tudi Slovenci nastavlja v svojih zavodih samo svoje ljudi in nam še v sanjah ne prihaja na misel, nastaviti kakega Nemca.

To nemško strašilo, s katerim operira »Slovenec«, je v sredi votlo, od kraja pa ga nič ni. Živih ne spravimo Nemcev v grob, to je čisto gotovo, a da se Nemci vzdržujejo in gibljejo, ni naša »zasluga«. Kar imajo Nemci, za to se imajo zahvaliti vladi in pa samim sebi in tega jim ne moremo vzeti.

V opravičevanje klerikalne obstrukcije pravi »Slovenec«, da hočejo klerikalci prisiliti večino deželnega zbora, privoliti v premembo volilnega reda, pripomoči, da se izvrši evolucija, ki naj bi seveda klerikalcem pomogla do oblasti v deželi.

O tej stvari smo že tolikrat razpravljali, da je pač ni treba vnovič pogrevati. Le eno povemo »Slovenec«: Kranjski klerikalci so premalenkostna stranka, da bi mogli provzročiti splošen prevrat v državi in kranjska dežela je premajhna in preneznatna, da bi zamogla provzročiti tako evolucijo, o kakršni sanjata dr. Krek in dr. Šusterčič. To mora vendar tudi

»Slovenec« uvideti, da tak prevrat, kakor ga želi njegova stranka, ne more biti omejen na eno samo deželo in še na eno najmanjših. Ko bi češka dežela začela kaj takega, bi se morda moglo misliti, da s časoma kaj opravi. Iz Kranjske pa na celo državo nismo in ne bomo nikdar vplivali in dokler ne bodo na Češkem, v Galiciji in na Moravskem uvedli splošne volilne pravice za deželni zbor, dotlej lahko vsak svojo glavo stavi, da se tudi na Kranjskem ne uvede, pa če bi to deželni zbor desetkrat sklenil.

»Slovenec« pisarjenje o prevratu je »zukunftsmusik« in tako prazno, kakor njegovo strašilo z nemško komando v napredni stranki in v deželni zboru. Ko bi se Nemci tako dobro počutili, ne bi se vedno pritoževali v svojih listih in ne bi vedno naskakovali pozicij narodno-napredne stranke.

V ostalem pa lahkega srca gledamo, kako obupne poskuse dela »Slovenec«, da bi klerikalno stranko rešil iz zagate, v katero je zašla. Vsako besedo, ki jo piše o obstrukciji, si dobro ohranimo, kajti če bi se kdaj zgodilo, da bi klerikalci vendarle dobili večino v deželni zboru — tedaj nam bodo dobro došle vse te »Slovenčeve« izjave, ker tedaj bomo klerikalce pobijali z njihovim lastnim orožjem. Mislimo pa, da bo dotlej še jako mnogo vode poteklo v Savo, kajti danes je položaj klerikalne stranke naravnost — obupen.

Trgovinska pogodba z Italijo.

Še ni dolgo temu, ko se je za trjevalo, da se trgovinske pogodbe ne odpovedo, temu se puste poteči do dogovorjenega roka, potem pa se kratkoma obnove; pretečeno soboto pa so se sešle vse italijanske kmetijske družbe v Rimu, ker je Avstro-Ogrska odpovedala trgovinsko pogodbo Italiji ter je bilo treba dognati vse potrebno glede obnove iste pogodbe.

Pri tej priliki je povedal predsednik Cappelli, kateri oziri bodo vodili Italijo pri obnovitvi trgovinske pogodbe. Slabe politične razmere pač morejo kaliti dobre trgovinske odnose, nikoli pa se ne zgodi nasprotno. Italiji da bi sicer bilo neljubo, ako bi se morale trgovinske vezi z Avstro-Ogrsko pretrgati, a napačno je mnenje, da bi to škodovalo italijanskim ribičem (takozvanim Čozotom), da ti ribiči nimajo od avstr. trgovine koristi, temuč donajajo isti dobička.

Da pa bo zmagovala Italija naj-novejše konkurenčne boje, treba ji bo enako negovati kmetijske in industrijske panoge. Povzdigniti bo morala dosedaj zanemarjeno rejo ovac in konj ter gozdarstvo. V ta namen, in da se prebivalcem goratih krajev pomaga, predlaga predsednik carino 15 lir na neobdelano in 20 lir na obdelano volno, nadalje 5 lir za stavben les. Za konje naj bi se uvedla carina, kakršna je v veljavi v Španiji, namreč 180 lir na komad.

Gledavinske klavzule z Avstrijo je dokazal predsednik, da bi pomen klavzule za Italijo itak zapadel, ker se v Avstriji z vsakim letom pridela več vina. Še manj pomena pa bo ista imela, ako se bo dovolila tudi Španiji in Francoski, v kar se je baje Avstrija zavezala. Dasi pa ima Italija od vinske klavzule le neznatne koristi, škoduje ista veliko posebno Ogrski, vsled česar se zdi tudi Italijanom upor proti nji na Ogrskem popolnoma upravičen.

Pri sklepanju nove trgovinske pogodbe hoče Italija posebno gledati, da se napravi ravnotežje med iz- in uvozom v Italijo in v Avstro-Ogrski, dočim je sedaj v tem oziru Italija za 48 milijonov kron na slabšem. Odločevalo bodo naslednje tri točke, pri katerih bo Italija dosledno vztrajala: 1. da se odpravi avstrijska carina na nekatere južne proizvode, kakor mandeljne, fige, rastline za lišp; 2. Avstriji se prizna prednost pri uvažanju lesa in konj; 3. Avstrija mora zato dovoliti prednost italijanskim belim in rdečkastim vinom (med 12 in 15 alkohol-stopinj).

Slovani na Nemškem.

Dr. Tetzner je ravnokar izdal pod naslovom »Deutsche Slaven« knjigo s temeljito narodopisno in kulturno zgodovinsko študijo o vseh slovanskih plemenih, ki žive na Pruskem. Dasi knjiga ni najbrže pisana brez pritajenih predsodkov, je vendar velike važnosti za vsakega politika, zgodovinarja in folklorista. Opisujejo se namreč z veliko natančnostjo šege in običaji, govorica, literatura, glasba itd. na Pruskem živečih Slovanov. V knjigi je 13 slovanskih napevov in izreki vseh slovanskih plemen. Slovani niso nikjer tako različno zastopani po plemenih, kakor v Nemčiji, t. j. v tisti državi, kjer si vsi vladni politikarji ravno zadnji čas toliko prizadevajo, da bi Slovane popolnoma utajili. No, učenjaki pa morajo istočasno biti toliko pravični, da v svojih delih pomagajo dokazovati obstoj Slovanov. Pisec ne deli Slovanov po prvobitni narodnosti, temuč po njih naređju ter našteva: Litvinov 121.000, Letov (Kurov) 1000, Mazurov 260.000, luž. Srbov 110.000, Kašubov 137 tisoč, Slovencev 200, Poljakov 2.500.000, Čehov 13.000, Moravcev 57.000. Razun Poljakov se najlepše razvijajo Litvini, ki imajo 13 svojih časopisov in lastno literaturo, ki se lepo razvija. Še bo Bismarčkova komisija potrošila lepe milijone na vzhodu, preden se bodo zatrli in iznarodili vsi ti slovanski narodi.

Politične vesti.

— Za spojitev praških predmestnih občin z mestom se je vršila dne 21. t. m. pri deželni zboru enketa. Ker pa mesto noče dovoliti tem predmestnim občinam v novi zvezi samostojnosti, so se pogajanja za sedaj deloma razbila. Predmetnja Vinohradi, Karoline, Šmihov, Žitkov, so odklonila spojitev pod takimi pogoji, le Vřovice in Prosek sta voljni pristopiti pod vsakim pogojem.

— Avstrijsko ruske reformne načrte je sultan sprejel, kar je takoj naznanil minister Tewfik-paša avstrij

LISTEK.

V podržavljeni lekarni.

Slika bodočnosti iz leta 1913.

Pod zgorajnim naslovom priobčil je v Lvovu izhajajoči list »Slowo Polskie«, 1. januarja 1903 spis, poln humorja, podpisan z pseudonimom »Qut-sider«.

Ko si je prijatelj, vrniš se iz Avstralije, na gališki deželni vladi ohladil svojo jezico in se ponorčeval iz tukajšnjih naredb, poda nam sliko podržavljenih lekarn, katera bi utegnili čitatelje zanimati.

V restavraciji dobi nekega starega znanca (Mag. pharm.), katerega je pred svojim odhodom v Avstralijo zapustil kot posestnika lekarn in premožnega moža. Pri izpeljavi podržavljenja dobil je dotičnik primerno odškodnino za svojo lekarno, kakor tudi državno službo. Ker se pa od praskačev po papirju ni pustil sekirati, zapustil je državno službo, kupil si hišico in gošpodaril.

Je-li že dolgo tega, kar so lekarnе podržavljene?

Pred dvema leti. Ta nedvomno izvrstna ideja rodila se je leta 1902 za časa znanega štrajka farmacevtov.

In kako se je obnesla ta reforma v praksi?

Glavno načelo je v pravem pomenu besede napredno in blagodarne, posebno za revnejše prebivalce: medikamenti so znatno ceneji in kontrola teh boljša. Toda, kakor je bilo lahko naprej izvedeti, je avstrijska birokracija celo upravo poverila biroavtomatom, kateri o tej stroki niti pojma nimajo, upeljala kot vodilno misel neumni fiskalizem in utopila vse v takem morju formalitet in nezmiselnega pisarenja, da se mora vsakega odkritosrčno obžalovati, kdor pride v dotiko s tako c. kr. lekarno.

Kakšna je splošna organizacija te nove »oblasti«?

Ustanovila se je za vso Galicijo centralna direkcija, kateri stoji na čelu bivši dvorni svetnik pri finančni direkciji. Razun tega obstoja še svet sestavljen iz štirih finančnih, poštinih, železniških in stavbinskih svetnikov, katere

imenuje vlada, dalje iz reprezentantov deželnega odbora, občinskega sveta, odvetniške in trgovske zbornice.

In od zdravstvene oblasti in medicinskega proforskega kolegija ni nikogar zraven?

Postavnim potom ne spadajo sem. V slučaju potrebe bo jih lahko imenoval deželni odbor ali občinski svet; toda pri nas se strokovnjaki vpoštevajo navadno v tem smislu, da se zdravnike in lekarnarje delegira v finančne zavode, bankirjem se poverjajo zdravstvene in šolske zadeve, gospodarski posestniki se pošiljajo kot zvedenci v umetnosti in odvetniki in vsi posestniki se rabijo za vse.

Dobro, in kaj delajo lekarnarji?

Tisti, kateri niso zapustili otroke, so z ozirom na službujoči čas in pred vsem z ozirom na protekcijo, imenovani za c. kr. praktikante, komisarje, tajnike, blagajnike, kontrolorje inšpektorje itd.

Ko je Qutsider to zvedel, je zapustil svojega starega znanca, ne da bi mislil nato, da bo kmalu prišel v dotiko s c. kr. lekarno. Nesreča in praznik sta namreč hotela, da si je

njegov najmlajši otrok pokvaril želodec, in hotel ga je takoj zdraviti z ricinovim oljem. Šel je v že znano lekarno »Pri zvezdi«, toda čital je namesto starega napisa, novega: »C. kr. lekarna št. I.« Lekarniška opravila je ostala sicer ista; lokal je pa z omrežjem predeljen, pred katerim čaka več ljudi, najbrže »stranke«, potrpečljivo in spoštljivo z listki v rokah, in za omrežjem sedi nekaj uniformiranih gospodov pred z akti obloženimi mizami in se niti najmanje ne zmenijo za čakajoče »stranke«.

Čez nekaj minut dovolil si je naš junak sicer glasno, toda tudi udano prositi ricinovega olja za deset vinarjev. Nihče se ne gane. Čez nekaj časa in ko so drugi že začeli postajati nepotrpežljivi, vpraša Qutsider, »ali se tu dajejo zdravila za ljudi?«

Nato je zapustil neki gospod, katerega ovratnik je krasilo več rozet, pisalno mizo in pojasnil z uničujočim pogledom: »Tu je c. kr. urad in »stranke« se morajo zadržati mirno in ne smejo žaliti urada.«

»Dobro, gospod svetnik ali ravnatelj, odgovoril sem, jaz hočem ugled spoštovati, prosim pa, da mi poveste

najkrajšo pot, po kateri bi zamogel dobiti za deset vinarjev ricinovega olja.«

»Kje je nakaznica?« vprašal me je s stegnjeno roko.

»Jaz ne vem o nobeni nakaznici, jaz hočem takoj plačati.«

»Reglement!« odgovoril je čemerno in pokazal s prstom nekaj na stenah pribitih, tiskanih papirnih pol. — »Ker, kakor je razvideti ne poznate predpisov, poučim vas jaz, da se morajo želje na c. kr. lekarno podati pismeno, v c. kr. likvidaturi določena cena se mora naprej plačati v državni blagajni, potem se prinese sem nakaznico in dobi zato medikament.«

»Toda gospod nadsvetnik (pričel sem, na gališki način stopnjevati naslov, da bi na ta način omehčal okamneno srce novega c. kr. funkcionarja), jaz potrebujem samo za deset vinarjev nedolžnega ricinovega olja, in sicer brzo, kajti moj otrok je bolan!«

»Predpis!« Ne morem pomagati. Receptne formulacije dobiti v c. kr. tobačni trafiki. Nato se je obrnil k »strankam«, katere so imele postavno predpisane nakaznice. (Konec priu.)

kemu poslaniku bar. Calice. Sultan je dal iste brž prevesti ter sklicati ministrski svet.

— Nemški cesar — teolog. Vsestranski nemški cesar se je zašel zadnji čas posebno intenzivno baviti z verskimi dogmami. Vsi listi prinašajo dolgo cesarjevo pismo, v katerem poučuje admiralu Hollmanna o — starem testamentu, češ, da je potrebno verovati že zaradi tega, da lahko učimo otroke.

— Macedonski nemiri. Po prizadevanju Sarafova se je zadnje dni osnovalo sedem macedonskih čet po 200 do 300 mož, ki so popolnoma oboroženi. Pri avstrijsko-ruskih načrtih se najbolj obžaluje, da se je iz njih izločilo vprašanje o razorožitvi Albancev, kar je glavna zahteva Srbov.

— Ameriški predsednik Roosevelt je govoril pri otvoritvi nove vojne šole v Washingtonu, da je Amerika za mir, toda le tedaj, ako ima močno in dobro organizovano armado po pregovoru: Si vis pacem, para bellum.

— Predsednikom srbskega kasačijskega dvora je imenovan bivši pravosodni minister Anton Antonič.

Dopisi.

Iz Novega mesta. Dne 12 t. m. smo se zbrali, da se poslovimo od svojega someščana, gosp. prof. Fajdige, ki se preseli v Ljubljano. Bil je pri nas 18 let profesor matematike in fizike. Skoraj tako dolgo je bil član našega občinskega odbora in v tem času tudi član našega čitalniškega odbora kot predsednik in blagajničar. Rojen Dolenec, oženjen z Novomeščanko, ljub prijatelj mladine, delaven, kamor se ga je poklicalo, eden ustanovnikov naše hranilnice in njen natančni kontrolor, prijatelj mesta in njega napredka, dober učitelj, pošten domoljub, ljubezniv človek, zvest prijatelj, komur je to bil, — torej dosti titulov bibendi! Zaradi ložje vzgoje svojih deklet je moral kompetirati za Ljubljano. Druge bi ga ne bili dobili Ljubljanci. Tako ste dobili tudi njegovega prijatelja in nam Novomeščanom v najlepšem spominu ostalega g. Senekoviča, ki je bil enako kakor g. Fajdiga pri nas delaven. — Kako gosp. Fajdigo naše meščanstvo čista, pokazal je njega vate. Toliko meščanstva se je zbralo, kolikor ga je imelo prostora v večjem lokal. Seveda tudi naši g. profesorji ter občinski odbor in odbor čitalnice. Srčno lepo smo se od ljubega človeka poslovljali. Dne 13. na večer pa so gimnazijski pevci, združeni z odraslimi, napravili odhajajočemu profesorju serenado. »Prijatelj greš, pa pozabit nas ne smeš!« Ima hišo in krasen vrt v Novem mestu na najboljšem zraku. Ga bode že ljubljanka megla pregnala nazaj na lepo

stran Novega mesta visoko gori nad Krko; ne boste ga dolgo imeli, Ljubljanci!

Slov. odvetniškim in notarskim uradnikom na Kranjskem.

Odbor meseca septembra 1902 v Ljubljani ustanovljene krajevne skupine za Kranjsko društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov prišel je ravno kar z razposiljenim nastopnih pozivov vsem p. t. odvetnikom in notarjem na Kranjskem: »Velečeni gospod! Slovenski odvetniški in notarski uradniki osnovali so si pred nekaterimi leti društvo, katerega glavni namen je:

- a) preskrbevanje onemoglih,
- b) podpiranje vdov in sirot,
- c) podpiranje podpore potrebnih, bolnih in brez lastne krivde brezposelnih udov v posebno oziravrednih slučajih.

Ker smo pa sami na sebi preobčutljivi, da si ustanovimo dotični zakon, obračamo se do Vas, velečeni gospod, da pristopite našemu društvu kot ustanovni ud z enkratnim uplatitvijo 50 K ali kot podporni ud z vsakoletnim vplačevanjem 8 K ali pa kot podpornik sploh s kakršnikoli prispevkom.

V nadi, da velerodni gospod ubogim slovenskim odvetniškim in notarskim uradnikom, kateri so vedno z vsemi svojimi močmi pripravljeni, podpirati svoje p. t. šefe v njihovem ne vseh slučajih lahkem in prijateljsko položaju, — ne odrečete svoje pomoči, bilježimo z najodličnejšim spoštovanjem.

S temi besedami obračamo se tudi do Vas, dragi tovariši, ki delujete v mili, lepi naši domovini. Vzbudite se vendar enkrat že iz svojega spanja, ter pristopite društvu, ki se je ustanovilo edino le v Vašo korist in v srečo Vaših družin! Kadar bomo združeni vsi brez razlike na mišljenje v enem društvu, pripomoglo se nam bo pod njegovim okriljem do uresničenja našega cilja.

Potem se nam ne bo treba bati temne prihodnosti, katera nam, žali bog, sedaj še nič dobrega ne obeta. Iz teh razlogov mora pač vsak trezno misleč tovariš priznati, da je neobhodno potrebno, združiti se in poskrbeti za svoj obstoj.

S temi besedami vabite se, dragi tovariši, še enkrat, okleniti se našega društva, kateremu pristopite kot redni udje z mesečnim prispevkom 60 h do 1 K.

Vsa potrebna pojasnila daje brezplačno društveni blagajnik gosp. Josip Christof, notarski sollicitator v Ljubljani.

Odbor.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. februarja.

— **Lampe — pobegnil.** Po

Ljubljani se širi govorica, da je dr. Lampe takorekoč pobegnil. Ni se bati, da bi ga izgubili za vedno; do 15. marca bo že spet doma; popihal jo je le — tako se govori — da bi se mu ne moglo dostaviti povabilo na poročno obravnavo o tožbah, ki so zaradi častikraje proti njemu vložene.

popihal torej, da bi se ne mogla vršiti obravnavo. Nekaj dni se je — tako se govori — skrival v Šmartnem pod Šmarno goro, sedaj pa — tako se govori — je svojega rojstva kosti prenesel že zopet drugam, a nihče ne ve, če na sever ali na jug. Kakor znano, je dr. Lampe tak beg že enkrat uprizoril in sicer s tem uspehom, da se je obravnavo za tri mesece prenesla; pomagano mu s tem ni bilo, ker je bil naposled vendar obsojen.

— **Trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani** ima v četrtek dne 26. februarja t. l. ob 2 uri popoldne v dvorani mestnega magistrata redno javno sejo s sledečim dnevnim redom: 1.) Čitanje zapisnika zadnje seje. 2.) Naznanila pred sedatva. 3.) Naznanila tajništva. 4.) Volitev predsednika, podpredsednika in proviziornega predsednika. 5.) Volitev treh računskih preglednikov. 6.) Volitev dveh zborničnih zastopnikov pri komisijonalnih obravnavah radi zagotovitve vojaških naturalnih potrebščin. 7.) Prošnja občine Sodražice za dovolitev dveh novih semnjev. 8.) Prošnja občine Trava za dovolitev dveh novih semnjev. 9.) Prošnja občine Šmartno pri Litiji za dovolitev dveh blagovnih semnjev. 10.) Podelitev ustanov učencem c. k. umetno obrtne šole v Ljubljani. 11.) Poročilo o imenovanju zborničnih nadaljevalnih šol na Kranjskem. 12.) g. zborničnega svetnika J. Kregarja o poštini zadevah na Kranjskem.

— **Občinski odbor občine Hrastje** je sklenil prositi za jedno razrednico v Hrastju. Vsled tega je »Slovenski List« nesramno napadal župana Strupija v Čirčah in mahal po kranjskih liberalcih, ki se za to šolo niti brigali niso. Koblar je v Čirčah priredil shod zoper naprešeno šolo in govoril je strastno o tej zadevi na prižnici. Vsled tega je v Čirčah vse pokoncu. Župan ni več varen svojega življenja. Pričakoval ga je že neki falot z revolverjem in ponoči tulijo krog njegove hiše pijani primojdusevci, ki kličejo njega in njegovega sina na »korajžo«. Županovega sina so napadli Čirčani v neki kranjski gostilni, »Slovenski List« pa šunta naprej in laže, da je mladi Strupi te dni lopnil po roki s pripravljenimi gnojnimi vilami nekega fanta, ker slednji na njegov poziv ni hotel stopiti na »liberalno stran«.

— **Dogodki v Ricmanjih.** V »Edinosti« čitamo: Na sv. maši včeraj (22. t. m.) predpoludne je bila, razun g. latinskega kapelana in strežnika — ena sama oseba, došla od zunaj. In to vzlic dejstvu, da je bil napovedan »ofer« in zahvalna pesem. Popoldne pa ni bilo nikogar v cerkvi, razun gospoda kapelana in strežnika. Ljudje so pa hodili mimo cerkve in med njimi se je prikazeval tu pa tam orožnik.

Mož se je kazal tu pa tam jako prijaznega ljudstvu. Ljudje hodijo dan na dan — v partijah — v Koper. kjer prijavljajo svoj izstop iz rimsko-katoliške cerkve. Naš poročevalec nam zatrja, da se g. kapelan Krančič čuti v Ricmanjih že jako, jako — nedomačega. Verujemo, da mora biti svečeniku stanje naravnost neznosno, ako ga ni ne enega med ljudstvom, ki bi ga vsaj pozdravil na ulici. Včeraj (22. t. m.) n. pr., ko je popoldne odhajal iz cerkve, ja bilo pred cerkvijo vse polno ljudstva, največ pa žensk, a ni ena teh se ni niti zmenila zanj, kakor da jim je popolnoma neznan. Nadalje nam poročajo iz Ricmanj, da je bil v četrtek zopet tam znani »dimnikar«, ki je znašal v farovž opeko in malto. V petek je prišel zopet v vas močan oddelek orožnikov. Slutili so takoj, da bo zopet kaj zrelega. Niso se motili. Kmalu popoldne se je pripeljal v Ricmanje eden kanonikov iz Trsta. Odšel je takoj v kapelanišče. Na to sta s kapelanom dolgo krožila po vasi; iskala sta menda neke ključje. Potem pa sta hodila iz farovža v cerkev. Kanonik je imel seboj še nekega drugega človeka, ki je bil baje kovač-ključavničar. Okolo 7. ure zvečer se je kanonik odpeljal iz Ricmanj v spremstvu omenjenega človeka. Odpeljala sta se proti Žavljam. Medpotoma, blizu Loga, bi se jim bila kmalu dogodila nesreča. Voznik je bil namreč v temi zavozil na neko stransko pot proti Boljuncu in le malo korakov je manjkalo, da se ni voz zvrnil pod neki nasip.

— **Slovinci kot nemški umetniki.** Kaj je naš narod že dal imenitnih mož in žena — nemškemu narodu! Na stotine jih je, ki so si pridobili za nemštvo velikih zaslug, ki so obogatili nemško literaturo, znanost in umetnost, dasi so bili po rojstvu in po krvi Slovenci. To pa se ni primerilo samo v časih, ko se še slovenski narod ni zavedal svoje individualnosti, v časih, ko je šola vse germanizirala: tudi dandanes se zgode taki slučaji, četudi ne pogosto, kakor poprej. Ravno zadnje dni kroži po nemških listih troje imen, ki to izpričujejo. V dunajskem »Hagenbundu« je razstavila slikarska dvojica Karol Mediz in Emilija Pelikan svoja dela in vse nemško časopisje ju slavi kot izredna umetniška talenta. »Neue Fr. Presse« piše, da tiči v Medizu »sein altes, trotziges, unversehrtes Germanentum, sark, rüstig und insulare«, o Emiliji Pelikan pa pravi: »Auch sie ist eine Oesterreicherin, aus dem Steirischen zu Hause, Bauernspröss«. Oba sta pa v resnici Slovence, po rojstvu in po krvi, četudi se čutita kot Nemca. Karol Mediz je Belo kranjec. Isto tako obširno piše vse nemško časopisje o umrlem kompozistu Hugonu Wolfu. Vse sodbe soglašajo v tem, da je Hugon Wolf

po Schubertu največji nemški skladatelj pesmi. Tudi Wolf je bil Slovenec. Rodil se je v Slovenjem gradu, kjer je bil njegov oče usnar; njegova mati je znala le za silo nemški — sin pa je bil že Nemec. V tem izgubivanju talentov tiči nekaj tragičnega; kaj bi bili Slovenci, da so nam ostali ohranjeni vsi tisti, ki jih zdaj časte Nemci kot svoje. A to je usoda malih, v tesnih razmerah živečih narodov...

— **Imenitna slovenščina!**

Piše se nam: Ni dolgo tega, kar smo brali v »Slovenskem Narodu« kako slovenščino piše celjsko glavarstvo. Danes Vam podamo lep dokaz kako se hočejo Nemci, oziroma nemškutarji norčevati iz nas Slovencev. Evo ga! Pri tovarni droži S. F. & Co. naročujem že dolgo vrsto let njene izdelke. Zahteval sem končno le slovenske račune in slovensko dopisovanje. Pritožil sem se ob priliki glede kakovosti poslane mi droži. Dobil sem sledeči odgovor: »Po posest Vašega cenj. pismo od 18. t. m. je nam Vaša pritožba neprijeten, ker smo mi nobene dolžnosti posnan, in Vam resnec smiram najboljšo blago posljamo in Vam nego kupovalec vemo v cislih imeti. Mo bomo Vaših pošiljatev zelo velikanski skrbnost obrniti in zagotovimo Vaš, da boste za naprej z droži zadovoljen. Od Vaših dalje sporočilo, da no drug trgovec od tam droži od naš cenji ima kakor Vi, smo tudi naznanil dobili, in razgotovimo Vam, da je to absoluten ni res je, ni naznanimo Vam nego mnogoletno kupovalec zmiram pod drugimi koga čislamo.« — Slovenski trgovci! Zahtevajte torej vselej in povsod le slovensko dopisovanje, ako hočete, da se nam ne bodejo posmehovali in da pridejo Slovenci do kruha, po katerem jih zelo veliko hrepeni in brezposelnih tavajo okrog, kakor izgubljene ovce.

Notranjski trgovec.

— **Repertoir slovenskega gledališča.** V četrtek, dne 26. t. m., se poje četrti v zadnjič opera »Hoffmannove pripovedi« — V soboto, dne 28. t. m., klasična drama W. Shakespeara »Sen kresne noči« z Mendelssohnovo godbo in petjem opernega zbora.

— **Umrli** je v Ljubljani umirovljeni podpolkovnik gosp. Rudolf Tornim v starosti 85 let.

— **Posojila za javne zgradbe.** Občine ali druge korporacije so do zdaj — nepoznajoč zakona — pri najetju posojil za šole, cerkve ali podobne zgradbe, dotične listine kolekovale in si s tem nalagale obilokrat velike a nepotrebne stroške. Tem pridejo za prihodnje občine lahko v okom s tem, da vložijo v smislu zakona z dne 25. marca 1902 (drž. zak. št. 70) na finančno ravnanje prošnjo za oproščenje kolekovanja dotičnega dolžnega pisma (ali kake podobne listine), oziroma za povrnitev kolkovnih stroškov, če so jih že nanjo pritisnile. Natančneje

Franičin muf.

Iz cikla: Henry Murger: Scènes de la vie de bohème.

I.

(Dalje.)

Prvi bralec: Te povesti gotovo ne dam svoji hčeri v roke.

Drugi bralec: Do sedaj še nisem videl niti dlačice Franičinega mufa — kje je? In o mladi deklici niti ne vem, je-li kostanjeva ali plavolasna.

Potrpljenje, dragi bralec, potrpljenje. Obljubil sem ti muf, in ti ga nazadnje tudi prinesem, kakor ga je prinesel moj prijatelj Jacques svoji ubogi prijateljici Franici, ki je postala njegova ljubica, kar sem označil zgoraj s pomišljaji. Franica je bila plavolasna, plavolasna in veselega temperamenta, kar se ne vidi pogosto. Do njenega dvajsetega leta ji je ostala ljubezen neznana, temna slutnja svojega bližnjega konca pa ji je rekla hiteti, ako jo hoče sploh že spoznati.

Našla je Jacquesa ter ga ljubila. Njiju razmerje je trajalo šest mesecev. Spomladi sta se našla in jeseni sta se ločila. Franica je bila jetična — vedela je to in Jacques je tudi

vedel: štirinajst dni po začetku svojega razmerja ž njo je zvedel od enega svojih prijateljev, nekega mladega zdravnika. »Umrli bo z listjem dreves« se je ta izrazil.

Franica je slišala to prorokovanje in opazila tudi obupnost, katera je navdajala njenega ljubimca.

»Kaj nas briga listje?« je rekla s smehljajem v katerem se je zrcalila njena brezmejna ljubezen, »kaj jesen?« V spomladi smo še in listje zeleni — pozabiva to, moj dragi prijatelj... In kadar vidiš, da se hočem ločiti iz življenja, vzemi me v svoje roke in prepovej mi z enim poljubom iti od tebe. Vsaj veš, da sem pokorna, ostanem potem pri tebi.

In tako je prenašalo to krasno bitje pet mesecev dolgo vso revščino ciganskega življenja s smehom in pesmimi na ustnicah. Jacques se je dal s tem premotiti. Njegov prijatelj mu je pa večkrat rekel: Franičino stanje se vedno slabša, potrebuje najskrbnejše postrežbe. Potem je prestaknil Jacques cel Pariz, da nabere denarja za sredstva od zdravnika ukazano. Franica pa o vsem tem ni hotela ničesar vedeti in je

vrgla skrivaj zdravila skozi okno. In ako jo je ponoči napadel kašelj, je šla v vežo, da je ne bi slišal Jacques.

Ko sta nekega dne oba naredila izlet na deželo, je zapazil Jacques drevo, katerega listje je začelo rjaveti. Žalosten je pogledal Franico, ki je šla počasi in sanjaje poleg njega.

Franica ga je videla obledeti in uganila vzrok.

»Ti si neumen«, je rekla ter ga poljubila. »V juliju smo šele in imamo še tri mesece do oktobra pred seboj. In če se ljubimo dan in noč, kakor midva, tedaj podvojimo čas, katerega imamo še skupaj živeti. Ko bo pa listje začelo rumeneti ter se bom jaz čutila slabše, pojdeva pa v jelov gozd — tam drevesa vedno zelena.«

V oktobru je bila Franica primorana čuvati posteljo. Jacquesov prijatelj je prevzel zdravljenje. Mala sobica, v kateri je stanoval umetnik s svojo Franico, se je nahajala v najvišjem nadstropju hiše ter je bila na dvorišče, v katerem je stalo veliko drevo, čegar okras listja je postal od dne do dne redkejši. Jac-

ques je zagrnil okno, da odtegne drevo pogledom bolnice, toda Franica je obstajala pri tem, da se zastor zopet odstrani.

»Draga«, je šepetala Jacquesu, »dam ti tudi stotak več poljubov, kakor ima drevo listov... Veliko bolje mi je že«, je pristavila na to. »Kmalu pojdem lahko zopet na sprehod. Ker pa bo postalo mraz in nočem imeti rudečih rok, kupiti mi moraš muf.«

Med celo njeno boleznijo je bil ta muf njena edina želja.

Na dan pred vsemi svetniki je bil Jacques bolj žalosten in obupen, kakor kedaj. Franica je to opazila in ga skušala osrditi, in da bi mu dokazala, da ji je v resnici bolje, je vstala.

V tem trenutku pa je prišel zdravnik ter jo prisilil, da se je zopet vlegla.

»Bodi močen, Jacques!« je nadaljeval zdravnik. »Ni upanja več.« Franica je slišala z očmi, kaj je šepetal njenemu ljubemu.

»Ne verjemi mu«, je rekla in ubožica je iztegnila roke po Jacquesu, »ne veruj mu, laže! Že jutri pojdeva skupaj na sprehod... jutri, na dan vseh svetnikov. Toda mirzlo bo, pojdi

in kupi mi muf... prosim te, Jacques. Tako zelo se bojim mraza... o, tako zelo.«

Jacques je hotel z zdravnikom oditi, Franica pa je zdravnika zadržala.

»Pojdi po muf, Jacques«, je rekla svojemu ljubemu. »Vzemi pa celo dobrega, da dolgo traja.«

In ko je bila na to z zdravnikom sama, je rekla ihteti:

»O, umrli bom, dobro vem... Toda dajte mi le eno sredstvo, gospod, ki mi povrne le za eno noč moje moči nazaj, predno se ločim — prosim Vas! Naredite me le za eno noč lepo, potem rada umrjem, ker ljubi Bog noče, da še dalje živim...«

Ko jo je na to skušal zdravnik po možnosti tolažiti, je potegnil veter skozi odprto okno v sobo ter vrgel na postelj bolnice rumen list. Franica je odgrnila zastor ter opazila da je bilo drevo zunaj na dvorišču popolnoma golo.

»Zadnji je«, je zamrmrala ter položila list pod svoje gljavice.

»Jutri še-le boste umrli« je opomnil zdravnik, »še to noč imate pred seboj.«

»O, kakšna sreča!« je vzkliznilo

o tem dobe pojasnilo lahko tudi pri dež. odboru.

Za veliko razstavo ženskih ročnih del, katere se odprla dne 19. aprila t. l., se dame že kaj pridno oglašajo. Razum mnogih zavodov, so objavili udeležiti se razstave, gospe T. Vilharjeva iz Prezida, s toli priljubljenimi narodnimi vezeninami in gospod Lapajne iz Idrije, s slovečimi izdelki tamošnje čipkarije. Tudi znani nabiralec starin gosp. J. Zadnikar iz Kamnika, je objavil doposliti damskemu odboru svojo bogato zbirko. Zglasila sprejemajo do 1. marca gospe: Marija Drenikova, Franja Supančičeva in Franja dr. Tavčarjeva.

Ustanovno zborovanje „Uradniškega stavbnega društva“ skucuje župan Hribar za v nedeljo dne 8. marca ob 10. uri dopoldne v veliko dvorano „Mestnega doma“. Prijave za pristop k temu društvu, o katerem smo mi že obširneje izpregovorili morejo se že sedaj posiljati gospodu županu.

Bolniško in podporno društvo pomožnih uradnikov za Kranjsko. V soboto 28. febr. t. l. ob osmih zvečer ima društveni odbor v hotelu „Pri Struklju“ redno mesečno sejo z običajnim dnevnim redom. Občni zbor, ki se bo vršil začetkom meseca marca, se bo bavil med drugim tudi s spremembo pravil, na kar se gg. člani že zdaj opozarjajo.

Maskarada pevskega društva „Ljubljana“ ki se je vršila v nedeljo 22. t. m. v prostorih starega strelšča, uspeša je izvršila. Nad 500 oseb obiskalo je to zabavno predpustno veselico. Odbor se je potrudil, da letošnjo maskarada ni zaostala za drugimi prirejenimi pred leti, temuč bila v vsakem oziru boljša. Pri vstopu presenetila nas je krasna dekoracija, katero je fino izvršil vrtnar g. Šimenc. Posebno okusno je bila okrašena plesna dvorana z zelenjem in zastavami. Tu je bilo veselja in vrvenja do jutra. Prišlo je mnogo lepih mask. Občinstvo se je izborno zabavalo ob zvokih vojaške godbe ki je ta večer posebno pridno igrala. Pri ogromnem številu mask ni bilo mogoče vseh zapomniti, omenimo naj le, da je bilo lepo število brkljih beč in zapeljivih cigank in lepa vrsta dominov, Špancev in Špank, ter dunajskih gigerlov videti je bilo mask v rokoko-kostumih, dva Perzijanca, nadalje krasnih eskimov, več harlekinov, dva dovtipna zamorca čevljarskega mojstra in vajenca, bebastega Augusta itd. itd. Tudi je bilo veliko fantastičnih mask in klovnov. Prvo četvorko plesalo je 70—80 parov a pri drugi smo nasteli 118. Besedo in sploh vse plese je izvršno vodil aranžer g. Gotthardt. A tudi druge zabave ni manjkalo, V restavracijskih prostorih je skrbel g. Zajec, da je postregel občinstvu z dobrim vinom in kuhinjo. Društvo je priredilo lepo zabavo in je upati, da je tudi društvo naredilo lep gmotni uspeh. Posebno trdil se je pa še podpredsednik gospod Gotthardt, ki je celo stvar lepo vodil in nadzoroval.

Kamniške podružnice S. P. D. občni zbor bo dne 28. februarja t. l. ob osmih zvečer v hotelu Fišer v Kamniku. Na dnevnem redu je tudi razgovor o zidanju koč na kamniškem sedlu.

Dolenjski „Sokol“ ima dne 28. februarja ob pol 8. uri zve-

mlado dekle. »Zimska noč! ... Dolga bo!«

Jacques se je vrnil in prinesel muf.

»O, kako ličen!« je rekla Franica. »Kadar pojdem z doma, ga bom nosila.«

Noč je prebila v naročju Jacquesovem.

Ko je potem drugega dne, na dan vseh svetnikov, zadonelo zvonjenje iz zvonikov, se je začel smrtni boj. Celo njeno telo se je pričelo krčevito tresiti.

»Zebe me v roke«, je mrmrala.

»Daj mi moj muf!«

Medle roke so se z neko naslodo zarile v kožuho.

»H koncu gre z njo«, je rekel zdravnik. »Daj ji poljub v slovo.«

Jacques je pritisnil svoje ustnice na one umirajoče. V zadnjem trenutku so ji hoteli vzeti muf, toda držala ga je krčevito močno.

»Ne, ne«, je ječala, »pustite mi ga: vsaj je zima in tako mraz ... Kaj bo iz tebe? ... O moj Bog!« ...

In prihodnjega dne je bil Jacques sam.

Prvi bralec: Vsaj sem rekel, da povest ni vesela.

To pač ni drugače, dragi bralec, vedno se ne moremo smejati.

(Dalje prih.)

čer v prostorih g. brata Vekoslava Pintarja v Kandiji svoj izvanredni občni zbor, kojega predmet je volitev starostne in različne podrobnosti.

I. štajerskega skladišča za hmelj glavna skupščina bo dne 1. marca t. l. ob 3 uri popoldne v dvorani Hausenbichlerjeve gostilne v Zalcu.

Akademički Spolek na Dunaju priredi na čast 50letnice Jarosl. Vrchlického pod protektoratom grofa Jana Harracha v četrtek dne 26. februarja v dvorani Ronacherjevi, I., Schellinggasse 4, slavnostno akademijo.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju imelo bo v nedeljo dne 1. marca 1903 svoj zabavni večer v dvorani »Wiener Ressource«, I., Reichsrathsstrasse 3. Iz posebne prijaznosti sodelujejo blag. gospe Pirčeva, gđ. Ivana Pirčeva, koncertna pevka gđ. Ida Schöntag in pevski zbor pod vodstvom gospoda Vinko Krušiča.

1,803.000 kron so stale leta 1900 koroške ljudske šole. Tako je v zadnji seji poročal deželni šolski svet. Od te svote se je izdalo za plače učiteljem 1,413.000 kron.

Zaloga vina v Beljaku. Istrska vinarska zadruga je ustanovila v Beljaku zalogo istrskega vina, belega in črnega. Prodaja vino na debelo in na drobno. Na debelo se more prodati le najmanj 56 litrov, in so cene nižje, nego na drobno. Na drobno pa se prodaja v Beljaku v zamašenih steklenicah po 1 liter in po pol litra. Tudi so v zalogi najfinjša vina, ki pa se prodajajo samo v zapečatenih steklenicah. Tukaj se dobiva pristno vino po nizkih cenah in se od strani zadruge jamči pristnost. Častito občinstvo je vabljeno na poskušnjo in naročanje. Upati je, da se bo občinstvo tega vina prav pridno posluževalo. Vino se dobiva ravno tako, kakor pri zadrugi v Pulju. Zaloga se nahaja v Beljaku, Freihausgasse 3.

Talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 h je dobila posestnica Marija Spjelič iz Lokve.

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajšnjem deželnem sodišču: 1.) Od zatožbe je bil oproščen Janez Tomažič, posestnik iz Sanabore občina Col radi podkupljenja Janeza Tomažiča, kateremu je baje pred občinskimi volitvami ponudil 6 K, da bi bil šel z njim voliti. — 2.) Na 4 mesece težke je bil obsojen Ferdo Hoppe, trgovski pomočnik doma iz Jägerndorfa v Šleziji, ker je trgovcu Karolu Schramu v Sternbergu v Moravskem vzel 20 K, dne 29. januarja t. l. pa poslovojni pri državni železnici Al bertu Kosu v njegovi odsotnosti gotovine in raznega blaga v skupnem znesku 146 K 10 h in na to pobegnil, a bil na ljubljanskem južnem kolodvoru po telegrafičnem naročilu prijat. Obdolženec je v cellem obsegu svoje dejanje priznal, ter se opravičeval, da ga je brezposelnost in beda k temu primorala. — Janez Simončič, delavec iz Vinskega vrha je bil tožen, da je hotel odpotovati v Ameriko, in se izogniti vojaškemu naboru; ker je fant šele 19 let star, in je sodišče zagovor obtoženčev, da se je mislil pravočasno domu vrniti resničnim smatralo, ga je od obtožbe oprostil.

Mestna posredovalnica za delo in službe. Mestni trg št. 27. Od 6. do 19. februarja je dela iskalo 22 moških in 81 ženskih delavcev. Delo je bilo ponudeno 36 moškim in 72 ženskim delavkam, v 68 slučajih je bilo delo sprejeto. Od 1. januarja do 19. februarja je došlo 429 prošenj za delo in 401 deloponudb. V 253 slučajih je bilo delo sprejeto. Delo dobe takoj: 3 mizarji, 1 klepar, 1 vrtnar, 2 košičarja, 10 konjskih hlapcev, vajenci za trgovino, kleparja, pekarji, brivca, vrtnarja, 3 prodajalke, 3 natakariice, 2 sobarici, 5 kuharic, 9 deklic za vsako delo, 4 deklice k otrokom, 2 postrežkinji. Službe iščejo: 1 trafikantinja, 1 prodajalka kruha, 1 trgovski pomočnik, 1 skladiščnik, 2 pisarja, 1 najemnik gostilne, 1 marker, več trgovskih slug, 2 hotelski slugi in drugi posli. Oddati je stanovanje z 2 in 5 sobami, več mesečnih sob in dijaških stanovanj, 1 pisarna, 1 prodajalna, 5 stanovanj je bilo oddanih.

Nove zgradbe. V sredo 25. febr. t. l. dopoldne je komisiji ogled na stavbnem prostoru za razširjenje bramborske vojašnice ob Domobrankski cesti. Novi del se bo zgradil tik dozdanjega postopja, in z zgradbo prično prejkone že letos.

Novo vojaško skladišče zgradilo se bo ob Dovozni cesti. Za to stavbo se podrobni načrti že izdelujejo.

Restavracija na tukajšnjem južnem kolodvoru. Gosp. Jakob Hafner je dobil podeljeno kolodvorsko restavracijo v Gradcu.

Mednarodna panorama. Po večkratnih tujezemskih serijah smo dobili ta teden v naši panorami zopet enkrat slikovite gorate pokrajine, kakršne si najrajši ogleduje oko vsakega izobraženega in za naravo dovtetnega človeka. Gorenja Bavarska je v tem oziru brez tekmeca med planinskimi krasotami. S pokrajino »Tegernsee« se da prisopodabljati kvečjemu »Salzkammergut«. Vodopadi, stari temni logi, zelene doline, vile, gradovi, hiše v kmečkem slogu, gorski velikani, snežniki, vse to se kar vrsti pred našimi očmi, zato je panorama tudi vedno polna pravih občudovalcev naravnih krasot.

Zdrava kopel. Včeraj se je v Glinščici komtuarist J. S. kopal in je bil okolu pol ure v vodi. To je pač zdravo.

V Ameriko. Danes ponoči se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 57 Hrvatov, 27 Kranjcev in 20 turških cigánov.

Cigani ukradli voz in konja. V Bagnariju v okraju Gradška so cigani ukradli posestniku Juriju Vidaliu voz in posestniku Vincenciju Placco konja. Voz je bil svitlo barvan. Kobila je bila stara šest let, rujave barve z belimi lisami. Desno zadnjo nogo je imela belo do kolena. Pred dnevi so šli skozi Ljubljano cigani, ki so imeli seboj tak voz in takega konja.

Nezgode. Jakobu Mušiču, 6½ leta staremu posestnikovu sinu v Bevkah št. 58, je slamoreznica, ko se je z njo igral, odrezala na levi roki dva prsta. — Matevž Marolt, 11 let star, posestnikov sin iz Babne gore št. 18 občina Polhov gradec, je bil včeraj pripeljan v bolnico. Pri jediti se mu je zadržala kost v grlu in mu ostala notri. V bolnici so mu jo odstranili. — Ignacij Babnik, 4 leta star posestnikov sin iz Haneš št. 31, občina Št. Vid nad Ljubljano, je 22. t. m. doma padel in si zlomil levo nogo. — Franc Klopčar, pisarniški ekspedient na južnem kolodvoru je v pisarni, ko je stopil na stolico, da bi vzel iz omare neko knjigo, spodrsnil in si desno nogo poškodoval.

Pokriviči. Pečarski pomočnik Franc Cerar iz Ljubljane je v Solnogradu udaril nekega človeka po ustih, ker ga je imenoval »Saurkričner«. Dotični človek je v svoji hudobnosti ovadil Cerarja radi goljufije in poneverjenja in s tem dosegel, da je bil Cerar v Ljubljani aretiran in odpeljan v Solnograd, dasi ni nikogar ogoljufal in ničesar poneveril.

V vlaku okradena je bila dekla Marija Knavs iz Hrušice, občina Gorenje v krškem okraju. Med vožnjo iz Krškega v Ljubljano ji je neki hrvatski delavec izmaknil denarnico, v kateri je imela ves svoj denar 6 K 20 vin.

Na glavi ranjen je bil črevljar Janez Polaj iz Spodnje Šiške št. 131. Na Vodovodni cesti se je bil sprl z delavcem Ivanom Malijem in Jožefom Fabianom in ga je prvi udaril večkrat z nekim železom po glavi, da je zadobil več ran.

Popadljiv pes. Leopold Škerl, krojač na Viču št. 66, peljal se je danes dopoldne z biciklom v mesto. Na Tržaški cesti popadel ga je pes Aleksandra Rakoviča, posestnika v Notranjih goricah št. 5, za desno nogo in ga vrgel na tla.

Iz hiralnice ušel je danes ponoči umobolni Anton Vrečar. Skočil je z okna v prtičju na ulico. Paznik je tekel za njim in ga na Radeckega cesti ujel.

Najnovejša novice. Splošno avstrijsko vinorejsko društvo je sklenilo prirediti prihodnji vinorejski shod v Spljetu. — Barvan dež so imeli te dni v Ischlu in okolici. Nad Mondsee je ležala istotako čudno barvana megla. — Preplavljeno mesto. V Češki Lipi je izstopila reka ter preplavila več ulic. Prebivalci so v hudih starih. — Pri kreditni banki v Potsdamu je zmanjkalo 800.000 mark. — Obletnica osvoboditve ruskih kmetov je odredila sv. sinoda obhajati vsako leto 19. februarja kot ljudski praznik in v spomin na carja Aleksandra II. — Nad sto hiš je zgorelo v mestecu Dolina v Galiciji. Zgorela je polovica notranjega mesta. — Sloveči raziskovalec Afrike, Sven Hedin, je prišel na Dunaj ter ga je sprejel nadvojvoda Fran Ferdinand v daljši avdijenci. — Napadača demonstracija. V Kolosvaru so priredili dijaški demonstracijo zoper brambono predlogo ter se šli poklonit spomeniku kralja Matjaža. A baš ta kralj je bil, kateremu se imamo zahvaliti za stalno vojsko. Tako je, ako se prej poltikuje, kakor študira. — Poroka nadvojvodinje Elizabete s princem Liechtensteinom se bo vršila dne 19. aprila. — Glavni zastopnik »Unio catholica«, F. Thumen je bil včeraj obsojen v

Lvovu zaradi poneverjenja kavcijskega agentom na pet mesecev težke ječe.

Zadnji iz rodu Zrinjskih. Ko je pred dobrimi tremi leti v Rimu umrl kanonik Peter Zrinjski, pisalo se je, da je to zadnji potomec junaškega rodu Zrinjskijev, ki se je pred 600 leti tako proslavil zoper Turke. Toda zadnji član še živi. Sestra imenovanega kanonika, grofica Marija Lujiza Zrinjska živi v ruskem mestu Dreniku v Volhiniji. Roman te zadnje potomke Zrinjskijev je kaj žalosten. V svoji mladosti je slovela za nenavadno krasotico. Zaročila se je z nekim poljskim plemenitašem, ki pa je bil zaradi političnih pregreh prognan v Sibirijo, kjer je tudi umrl. Takrat je obšla mlada grofica vdovino obleko ter je ni slekla več do danes. Vse žanitvanske po nudi je odklonila ter se preselila v rojstni kraj svojega ženina. Ž njo izmre v istini rod Zrinjskijev.

Živinski podčastnik. Te dni se je vršila pred divizijskim vojnim sodiščem v Dancigu obravnava zoper podčastnika Kowalski-ga, ki je bil obdolžen 150 grozovitosti, ki jih je prizadajal moštvu. Trpinčil je vojske na vsakovrsten način, tako je n. pr. suval s puško v trebuh vojske, potem jim je zapovedoval, da so zijali in pri tej priliki jim je v usta pljuval in celo zapovedoval vojakom, da so drug drugemu morali v usta pljuvati, pustil je nadalje tla ribati z kartacio za zobe, enkrat so morali vojaki celo v naprstnikih nositi vodo v vojašnico za ribanje tla. Ko je nekoč slišal, da se vojaki pritožujejo, da neusmiljeno z njimi ravna, jih je skupaj poklical in v vrsto spravil ter zapovedal, da vsak iz vrste stopi, ki je bil kedaj tepen od njega. Ker so se vendar nekateri drznili iz vrste stopiti, je začel ravnanje popolnoma po živalsko z njimi. Tepel jih je tako dolgo, da so rekli, da jih ni nikdar trpinčil. Sploh pas vse muke, ki jih je prizadajal ta živalski človek ubogemu vojaštvu, nepopisne. Sodišče mu je prisodilo dve leti in pet mesecev ječe in ob enem se mu je izreklo degradiranje. Komaj pa se je sodba izrekla, se je že zvedelo za celo vrsto enakih nečloveških častnikov. Kaj takega se pa seveda dogaja ponajveč v Nemčiji in Avstriji.

Antiduelisti za dvo-boj. V Budimpešti obstoji liga proti dvoboju. Njen predsednik Rakovszky je nedavno predlagal, naj se društvo postavi v bran zoper sramotilce, ki govorijo, da mladi kavalirji le zato pristopajo k društvu, ker so preveč bojazljivi, da bi se dvobojevali. Predsednik je povdarjal, da se na ta način spravljajo ob dobro ime ne le člani, temuč tudi društvo. Temu je mogoče odpomoči le s tem, da se vsakega takega obrekovalec pokliče — na dvojoj. In ta naravnost smešni predlog je bil sprejet, vsled česar je več članov iz društva izstopilo.

Benedka brez vode. Kakor znano, stoji Benetke na vodi, vendar pa se dogaja zadnji čas nenavadni pojav, da za časa morskega odtoka (oseke) ostanejo vsi kanali skoraj popolnoma suhi. Na ta način je za več ur promet prekinjen, ker barke in gondole obide v pesku. Potniki, ki v takem času prispejo z vlaki, morajo na kolodvoru po več ur čakati, da pridejo po nje morski vozniki.

Dobra volja pred smrtjo. V Denbighu na Angleškem so te dni obesili morilca Hughesa, ki je ostal do zadnjega trenutka veseljak. Zvečer poprej se je v svoji celici opotovan postavil na glavo, češ, zakaj bi ne rabil glave, dokler se mi še drži trupa, saj jutri kaj takega ne bom mogel več storiti. Celo noč je zbijal šale s čuvaji, zjutraj si pozelel ribe in čaj ter slastno zajutkoval rekôč: »Življenje se mora uživati, dokler ga imamo«. Takoj po zajutku so ga odvedli na morišče. Preden mu je sekira oddrobila glavo, je zaklical gledalcem: »Z Bogom, mladina!«

Orleonska devica — svetnica. Že pokojni kardinal Parocchi je dobil od papeža nalog, preučiti vse dokaze, da se junaška devica Orleanska proglasi za svetnico. Devica pa je morala imeti potrpljenje, kajti Parocchi je umrl, ne da bi zadevo rešil. Njegov naslednik je kardinal Ferrata, ki je bil dalje časa papežev nuncij v Parizu ter je velik prijatelj francoskih klerikalcev, ki od njega zanesljivo pričakujejo, da jim bo dal novo svetnico. Dne 17. marca bo koncilij razpravljal, ali za služijo kreposti Jeane d'Arc, da bi postala svetnica.

V Adamovem kostumu. Dne 4. februarja aretirali so v Thumanovi dvorani v New Yorku dekleta La Belle Clio, Kittie Kirkman, Maggie Campbell in Marto Gillette, ker pri plesu niso bile oblečene. Ž njim zajedno so aretirali tudi posestnika plesne dvorane in najemnika Petra Lane. Natakariji so obiskovalcem plesa naznanili, da je v gorenji dvorani videti specialni ples, kateri

stane posebnih 50 centov. Mnogo brumnih zakonskih mož je dalo drage volje 50 centov in odšlo v gorenje prostore. Vendar pa ples ni dolgo trajal, kajti v plesno dvorano so prišli gledalci v uniformi, kateri so nekaj časa gledali dekleta brez historigčnih smokvinih listov. Gledalci so urno bežali, ostale so le plesne sestre, katere so se morale obleči in oditi s policaji. Sodnik Barlow je deklice po očetovsko posvaril in jih oprostil.

Razsvetljeni rožni venec. Thomas Sault iz New Haven, je nekaj izvanrednega izumil, kar mu bode v devetih nebesih zagotovilo parterni sedež. Ker je pa mož previden, dal je svojo iznajdbo patentirati. V svoji tozadevni prošnji »menjuje svojo velikanško »idejo« rožni venec in skrinjo svetega rožnega venca«. Iznajdba ni nič drugega kakor mali zabojček, v katerem je nekoliko podobice, katere se strinjajo s svetim rožnim vencem cem in katere se prikazujejo in zginjajo. Zabojček se lahko razsvetli (izumitelj je namreč tudi »razsvetljenje« v verniku je treba le na mali gumb pritisniti, da vidi vse svete dogodke iz Kristovega rojstva, življenja in smrti.

Književnost.

— **„Popotnik“** ima v št. 2. naslednjo vsebino: 1. V. Bežek: O formalnih in didaktičkih stopnjah in pa o razvijajoče-uporabljajočem pouku. 2. Dr. Jos. Tominšek: K stvarni razdelitvi samostalnika v naši slovnici. 3. Dr. Fran Ilešič: O Martin Krpanovi „angleški šoli“. 4. H. D.: Nekaj o petju. 5. Književno poročilo. 6. Razgled. — Listek. — Pedagoški paberki. — Kronika.

— **„Narodnogospodarski Vestnik“** ima v št. 11. naslednjo vsebino: 1. Nekaj podatkov v obratni šteti leta 1902, na Kranjskem. 2. Osnova in posloводство obrtnih pridobitnih in gospodarskih zdruag. 3. Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko. 4. Rzsodbe obrtnih sodišč. 5. Društvene vesti. 6. Raznosterosti. 7. Izpremembe v trgovinskih in zadržnih registrih na Kranjskem. 8. Tržno poročilo in tržne cene. 9. Oglasi.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 24. februarja „Neue Freie Presse“ je danes presenetila javnost z naznanilom, da se med prvim in drugim čitanjem nagodbe Körberjevo ministrstvo rekonstruira in sicer na ta način, da bi dr. Kramář in dr. Derschatta vstopila v kabinet kot ministra brez portfelja. „Slav. Corr.“ je pooblaščen izjaviti, da dr. Kramář o tem ničesar ne ve oziroma, da smatra to kot popolnoma izmišljeno vest, s katero se hoče delati nove zmešnjave. Tudi dr. Derschatta razglašala to vest kot kombinacijo, ki nima podlage.

Dunaj 24. februarja. Danes je bila tu konferenca, katere so se udeležili minister zunanjih del grof Goluchowski, ministrski predsednik dr. pl. Körber, finančni minister Böhm-Bawerk, trgovinski minister baron Call in referentje raznih ministerstev. Šlo se je za trgovinsko pogodbo z Italijo.

Dunaj 24. februarja. Bukovinski deželni predsednik baron Bourgnignon je odstopil. Njegov naslednik je dvorni svetnik princ Hohenlohe. Ta prememba se publicira najbrž že jutri.

Dunaj 24. februarja. Znameniti potovalec Sven Hedin je bil danes v avdijenci pri cesarju. Ostal je pri cesarju pol drugo uro. Včeraj mu je cesar podelil Franc Jožafov red.

Budimpešta 24. februarja Z naredbo celokupnega ministrstva je asentiranje rekrutov, ki bi se imelo začeti 1. marca, odložilo na nedoločen čas, vendar se je oblastnijam naročilo skrbeti, da bi se moglo vršiti v času od 1. aprila do 31. maja t. l., ker vlada upa, da bo brambna predloga dotlej rešena.

Kakor je splošno znano, dajejo „Mauthnerjeva“ semena za repo za klajo veliki dobiček. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavo in cvetlice. (309—10)

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 24. februarja 1903.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	100 80	101 —
4 1/2% srebrna renta	100 80	101 —
4 1/2% avstr. krona renta	101 10	101 30
4 1/2% zlata	121 10	121 30
4 1/2% ogrska krona	99 50	99 70
4 1/2% zlata	121 45	121 65
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4 1/2% posojilo mesta Spiljeta	100 —	—
4 1/2% Zadra	100 —	101 —
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	100 75	101 75
4 1/2% češka dež. banka k. o.	100 —	100 70
4 1/2% z. o.	99 80	100 80
4 1/2% zast. pis. gal. d. hip. b.	101 40	102 40
4 1/2% pešt. kom. k. o. z.	—	—
10% pr.	107 —	107 50
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr.	101 —	102 —
4 1/2% ogr. centr.	—	—
4 1/2% deželne hranilnice	101 —	101 80
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	100 90	101 70
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100 —	100 50
4 1/2% češke ind. banke	99 75	100 75
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 —	99 —
4 1/2% dolenskih železnice	99 50	100 50
3 1/2% juž. žel. kup. 1/2 1/2	304 25	306 25
4 1/2% av. pos. za žel. p. o. Srečke.	100 30	101 30
Srečke od leta 1854	178 —	188 —
„ „ 1860/1	186 —	188 —
„ „ 1864	248 —	252 —
„ tizske	159 —	160 50
„ zemlj. kred. I. emisije	268 50	271 —
„ II.	264 50	267 —
„ ogrske hip. banke	259 —	262 —
„ srbske a. frs. 100 —	87 75	89 75
„ turške	117 50	118 50
Basilika srečke	19 45	20 45
Kreditne	433 —	436 —
Inomoške	85 —	89 —
Krakovske	73 —	77 —
Ljubljanske	72 —	75 —
Avstr. rud. križa	55 25	56 25
Ogr.	28 50	29 50
Rudolfove	74 —	76 —
Salcburške	74 —	78 50
Dunajske kom.	442 —	—
Delnice.	—	—
Južne železnice	54 —	55 —
Državne železnice	692 —	693 —
Avstro-ogrsk. bančne del.	1578 —	1588 —
Avstr. kreditne banke	686 75	687 75
Jgrske	738 —	739 —
Zivnostenske	259 —	261 —
Premogokop v Mostu (Brux)	708 —	712 —
Alpinski montan	390 25	391 25
Praške želez. ind. dr.	1636 —	1646 —
Rima-Murányi	480 —	482 —
Trboveljske prem. družbe	400 —	406 —
Avstr. orožne tovr. družbe	341 —	343 —
Češke sladkorne družbe	158 —	161 —
Valute.	—	—
C. kr. cekin	11 34	11 38
20 franki	19 08	19 10
20 marke	23 43	23 61
Sovereigns	23 96	24 04
Marke	116 95	117 17
Laški bankovci	95 30	95 50
Rubliji	253 —	253 75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 24. februarja 1903.

Termin.

Pšenica	za april	za 50 kg	K	7 53
„	„ april	„ 50	„	6 62
Koruzna	„ maj	„ 50	„	6 17
„	„ julij	„ 50	„	6 22
Oves	„ april	„ 50	„	6 06

Efektiv.

Mirno, se vzdržuje.

Surovo bast-svilo

od gl. 940 do gl. 4325 za blago za po-
polno obleko. Pošilja se poštino prosto in
je ocarinjeno na dom. Bogata izbira
vzorcev obratom pošte. Tovarna za
svilo Henneberg, Zürich. 5 (40-1)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. februarja: Anton plem. Raab,
umirovljeni sodniški svetnik, 78 let, Pred
škofijo št. 21, Marasmus semilis — Karol
Hoge, železniškega uslužbenca sin, 3 dni,
Cegnarjeve ulice št. 6, življenske slabosti.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306 m. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Fobr.	Čas opazo- vanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo
23.	9. zv.	736.4	10.4	sl. jzhod	jasno
24.	7. zv.	736.5	8.1	sl. jvzh.	oblačno
„	2. pop.	741.4	5.2	sr. jvzh.	dež

Srednja včerašnja temperatura 9.5°
normale: 0.6°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.



Marija Drogenik naznanja
v svojem in v imenu svoje hčerke
Marice prežalostno vest, da je
njen iskreno ljubljani soprog, gospod

Rok Drogenik

zavarovalnični uradnik in pisatelj

včeraj, dne 26. februarja po daljši
bolezni umrl.

Pogreb nepozabnega rajnika bo
v sredo, dne 26. februarja ob 2.
uri popoldne iz bolnišnice k Sv.
Krištofu. (534)

Ljubljana, 23. februarja 1903.

Mesto vsacega posebnega naznanila.

Zahvala.

Zadruga gostilničarjev, kavar-
narjev i. t. d. izreka tem potom
svojo najsrčnejšo zahvalo vsem
p. n. udeležnikom njenega ples-
nega venčka in darovateljem pre-
platič, ker so s tem pripomogli,
da je veselica krasno uspela in
se je nabral precejšen gmožen
prebitek za ustanovitev bolniške
blagajne.

Ljubljana, 21. svečana 1903.

Odbor.

Poskusite
J. Klauerjev, Triglav

pristni rastlinski liker.

Oživlja želedec.

Budi tek in prebavo.

Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič

v Ljubljani. (11-44)

Hôtel „Južni kolodvor“.

V sredo, 25. februarja 1903
kakor vsako leto

**velika
slavikova pojedina.**

Svirala bo vojaška godba peš-
polka Leopold II., kralj Bel-
gijcev št. 27.

K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno

Josip Lorber

hotelir.



Milijone dam

uporablja

„Feeolin“.

Vprašajte svo-
jega zdravnika,
ali ni „Feeolin“
najboljše lepo-
tilo za polt, las
in zobe! Najbolj

nesnažen obraz in najgrše roke zadobijo
aristokratsko finost in obliko po uporabi
„Feeolina“. „Feeolin“ je angleško milo, ob-
stoječe iz 42 najbolj zlahtnih in svežih zelišč.
Jamčimo, da tudi gube in vraske na obrazu,
ogrci, mozolci, rdečica nosu itd. po upo-
rabi „Feeolina“ brez sledu izginejo. —
„Feeolin“ je najboljšo sredstvo za snajenje,
gojenje in lepšanje las, preprečuje izpadanje
las, plešatost in glavine bolezni. „Feeolin“
je tudi najnarravnejše in najboljše čistilno
sredstvo za zobe. Kdor uporablja redno
„Feeolin“ mesto mila, ostane mlad in lep.
Mi se zavzemamo, da takoj povrnemo denar,
ako ne bodele takoj popolnoma zadovoljni
s „Feeolinom“. Cena za 1 komad K 1.—,
3 komadi K 2.50, 6 komadov K 4.—, 12
komadov K 7.—. Poština pri enem ko-
madu 20 h, od 3 komadov naprej 60 h. —
Po poštenu povzetju 30 h več. (565)

Razpošilja glavno skladišče

M. Feith na Dunaju
VII., Mariahilferstrasse št. 38.

Zaloge za Ljubljano: Ant. Kane,
droguerist — Edvard Mahr, židovske
ulice. — Lekarna „pri zlatem je-
lenu“.

Prostovoljna prodaja hiše.

Hiša z obširnimi dvoriščem in vsemi
gospodarskimi poslopji, v katerih je iz-
starih časov dobro znana gostilna
(poprej last pok. Jos. in Marije Absac), v
mestu **Karlovcu v Reških ulicah**

se prodaja

prostovoljno vsled smrti lastnika.

Natančneje se izve pri lastnici gospe

Anki Kus 507-2

v Karlovcu, Riečka ulica št. 5.



Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombi-
nacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let

pravico do dividende.

Učenca

sprejme (484-6)

H. Suttner, urar v Kranju.

Otročji voziček

lep, bel, z gumi-kolesi, se
proda. (533-3)

Naslov v upravnistvu »St. Nar.«.

Hôtel-Pension Sangrad

pri Kranju se dá v najem.

Vodna moč (20 konjskih sil direktno
od turbine) z velikimi prostori se
lahko še posebej v najem odda.

Več se pojzve pri lastniku
dr. Globočnik-u v Kranju. 526-3

Na pepelnično sredo

porcija **slanikova pojedina** porcija
20 kr. 20 kr.

v zajutrkovalni sobi **J. C. Praunseiss**

Ljubljana — Mestni trg.

Sveže ostrige in morske ribe

v veliki izberi. (558)



Št. 36/pr.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje službo

**stražnega nadzornika v deželni prisilni delalnici
v Ljubljani**

z letno plačo 1600 K, prostim stanovanjem ter s pravico do dveh v po-
kojno vstevnih petletnic po 100 K.

Prosilci morajo dokazati, da so dovršili vsaj 4 razrede kake srednje
šole, da so usposobljeni za službovanje v kaznilnicah ali prisilnih delalnicah.
da so v govoru in pisavi popolnoma zmožni slovenskega in nemškega je-
zika, ter da niso še prekorajili 40 leto.

Prednost imajo taki prosilci, kateri so večji tudi še laškega jezika.

Pravilno opremljene prošnje so predložiti podpisnemu deželnemu odboru

do 25. marca 1903.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani

dne 20. februarja 1903.

Vsakdo zasluži denar

s prevzetjem solidnega zastopstva v vseh krajih.

Visoka provizija! Sijajni postranski dohodek!

Posebno primerno za

agente zavarovalnic, podob, srečk itd. itd.

Ponudbe naj se vpošljejo pod šifro: **A. B. C.** poste restante, glavna
pošta, **Budimpešta** (Hauptposte-restante Budapest) (564-1)

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak
v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee,
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez
Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m
popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selz-
thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz,
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzova vare,
Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak
v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. — Trst-Monakovo direktni vozovi I. in
II. razreda. — Praga v Novo mesto in v Kočevja. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v
Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m
zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m
zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solno-
grad, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I.
in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m do-
poldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove
vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih,
Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. —
Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Mo-
nakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z
Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. —
Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta
in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob
8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob
7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljub-
ljane drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopolu-
dne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26-22)

Vsa poljanla daje:

**Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodskih ulicah št. 12.**

Stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo,
n II. nadstropju na ulico na
Starem trgu, se odda do 8. maja
za vsake cene v najem.

Več se izve na Starem trgu št. 11
v II. nadstropju pri gospe **Harisch.**

Velika, suha

vinska klet

v Vevčah se odda takoj v

najem.

Povpraša se pri **Mariji Payer,**

Vevče, papirnica. (521-2)

Lepo in oisto

stanovanje

z 2 sobama in predsobo s pritliklinami
je oddati v (515-3)

Florijanski ulici št. 23.

Deske za zaboje

(Neoglajeni zaboji za sladkor).

Žage, ki se pečajo z izdelovanjem
zabojev in morejo zalagati večje mno-
žine, naj pošljejo pisemne ponudbe
pod šifro: „Izvoz zabojev“ na uprav-
ništvo »Slov. Naroda«. (562-1)

Stanovanje

s 3 ali 4 sobami išče za takoj

v Ljubljano premeščen uradnik.

Več se izve pri g. Čudnu na

Glavnem trgu. (557)

Gospodična

ki je trgovsko šolo z dobrimi uspehi
dovršila in je večša obeh deželnih je-
zikov v govoru in pisavi želi službe
kot prodajalka ali komptuaristinja tu ali
na deželi. Dobra spričevala na razpolago.
Prijazne ponudbe pod „Pridnost“
poste restante, Ljubljana. (502-2)

Trgovski pomočnik

za trgovino mešanega blaga sprejme
se z 20. aprilom t. l. Isti mora biti
vešč slovenskega in nemškega jezika
v govoru in pisavi. Prednost imajo
oni, kateri so dovršili trgovsko ali
saj obrtno nadaljevalno šolo. Plača
po dogovoru. (481-3)

Ponudbe sprejema **Janko Po-
povič,** Cerknica pri Rakeku.

2 žrebanji 2. marca!

Prodajamo: (518-2)

1 Dombavsko srečko,
1 ogr. križevno srečko, dobne liste,
1 srbsko tobačno srečko „ „ „ „
1 Joziv-srečko
v 33 mesečnih obrokih po 2 K ali v 25 1/2
mesečnih obrokih po 2 K 50 vin.

v gotovini 55 K.

Vsako leto 9 žrebanj, glavni dobitki 30 000 K,
20 000 K, 100 000 frankov itd.

Takojšnja samostojna pravica do igre. Listi
za žrebanje zastoj.

Menjalnica FRIEDLÄNDER & SPITZER

Dunaj I, Schottenring 1.

Prešernove poezije

v novi popolni izdaji z življenjepisom, literarno-
zgodovinskimi kritkami in esetično oceno.
Uredil A. Aškerc. — Elzevir-izdaja (rudeče
usnje z zlato obrobo) 3 H, po pošti 3 H 20 h.
Založništvo L. Schwentner v Ljubljani.
(1832-83)

Zavaruje poslopja in premočnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in nakulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v